

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea dăruului „TRIBUNA“.

Sibiu, 27 Iulie st. v.

(X) Mai anii trecuți, când se tulburase apa în pâhar din cauza preținsei irredente române, ce treburi mai erau pe la noi? Diarele maghiare scriau articoli de fond preste articoli de fond; procurorii, judei instructori, poliție, gendarmerie, erau mobilizați în toată forma, și nu în unul sau două locuri se începuse campania contra oamenilor celor mai inofensivi, chiar și contra noastră, care combăteam din toate puterile pasquilor irredentiste.

Ei, atunci era așa, pentru-că campania era îndreptată în contra noastră, a Românilor. Și sunt între domni situații mulți, foarte mulți, am pute dice mai toți, care țin că e lucru foarte patriotic a infesta pe Români și a tăbări asupra-le cu tot felul de bârfeli, din care se se poată făuri pretexte de asupra.

Atădi nu e așa. Kossuth este un revoluționar dintre cei mai de frunte. Este revoluționarul revoluționarilor ungurești. El preferă exilul, numai ca să nu recunoască starea actuală de lucruri din Ungaria.

Acest revoluționar, cu toate dependențele și apertinențele, comparat cu irredenta de care mai sus ne fu vorba, este cer și pământ. Cea din urmă un lucru nesocotit și trecător; cea dintâi ceva sistematic și cu rădăcini în trecut, fiindcă se trage din timpuri de cea mai tristă aducere aminte pentru monarhie și pentru regatul unguresc.

Și cu toate acestea, cultul revoluționarului, guvernul, cu toți procurorii, cu toți judei și instructori, cu toată poliția și gendarmeria sa îl tolerează. Mai mult. Închide amândoi ochii față cu cultivarea și propagarea lui.

Se instituește la lumina zilei și în auzul lumii comitete parțiale și generale, ca să sârbaze ziua onomastică a „marei patrie“, care prin șovinismul său, de care a fost stăpânit în toată viața lui, a adus mari nenorociri asupra Ungariei și asupra Austriei. Se scriu articoli, se scriu corespondențe panegirice despre mișcarea „patriotică“, adică des-

pre formarea comitetelor kossuth-iane, se scrie cu multă satisfacțiune, că în Szombathely s'au ars în public toate exemplarele din „N. Freie Presse“ dela 1 August, fiindcă a scris un articol, care putea să supere pe „marele-patriot“. Se petrec toate acestea, și nimănui din oamenii și organele guvernului nu-i plesnesce prin minte să iee vre-o măsură contra cultului lui Kossuth. De sigur ca să nu se „compromită“ înaintea „națiunii“, care, înzadar se mai ascunde, în țările ungurești este numai cea maghiară.

Mai interesant în toată afacerea cu cultul lui Kossuth este, că aceasta nu este numai expresiunea unei simpatii față cu persoana exilatului de bunăvoie, ci este și o demonstrațiune în contra unei legi pozitive, care are să fie în curând aplicată față cu Kossuth și prin care are să i-se închidă porțile patriei pentru totdeauna.

Precum vedem însă, nici aceasta n'are să scoată pe guvernul unguresc din linștea sa olimpică. Dar' de ce să-l scoată? Doar' cei care demonstrează nu sunt nici „ghiauri“, nici „goim“ politici. Lumea politică ungurească este astăzi exclusiv în mâinile „națiunii“. Numai „ei“ i-se pare că are drept de existență, eără ea, „națiunea“, nu mai e cea din articolul 44 de lege din anul 1868, ci cea maghiară, după chipul și asemănarea șovinismului lui Kossuth, care din cauze șoviniste, la 1848 a precipitat patria în războiul civil și a expus-o amestecului și influenței rusești.

Dar' mult se nu ne mirăm că lucrurile se întâmplă așa, precum vedem că se întâmplă. Majoritatea populațiunii din regatul unguresc e prea indiferentă, prea mult îi place să stee cu mâinile încrucișate și să privească într'un mod fatalistic la desvoltarea lucrurilor.

Români, atât după numărul lor, cât și după situațiunea lor geografică, sunt după Maghiari elementul cel mai important din țările ungurești, nu vom greși, dacă dicem din monarhia austro-ungară. Înțelegem, că acești Români, vădând nebunia de proveniență șovinitică a concetățenilor maghiari, s'au hotărât a se da la o parte din calea corupțiunilor dela alegerile în parlament. Nu putem înțelege, cum se abandoneze ei toată viața politică, cum se abandoneze pe sine, lăsând tot laptele pe sufletul vițelului șovinitic maghiar și lăsând ca concetățenii maghiari, în

paguba patriei, să monopolizeze toată viața politică a țărilor ungurești, ca un teren de exploatațiune.

Pare-că Români iși-au pierdut firul istoric. Pare-că cu totul altfel de oameni au fost Români dela 1860, care sub deviza „păretele se cadă“ iși-au dat mâna spre lucrare comună și au exorpat congresele naționale dela 1861 și 1863 și în cele din urmă dieta transilvană din 1863—4 și la urma urmelor iși-au asigurat o basă de operațiune pentru viitor în protestul memorabil din dieta ilegală a anului 1865, ținută în Cluj.

În lumea aceasta echilibrul are un rol foarte însemnat. Ori-unde acesta se pierde, lucrurile nu mai merg sau nu mai stau așa după-cum ar trebui să meargă sau să stee.

Stau naționalitățile nemaghiare, stau între aceste Români, elementul cel mai important dintre ele, indiferenți, apoi nu e mirare, dacă creasta șovinismului maghiar se umflă atât de tare, încât nici guvernul unguresc nu cutează a mai sta împotriva.

Sunt certi demigne fines, până la care și indiferentismul pare-că ar pute fi admisibil. Sunt însă eără de altă parte fines certi, dela care încolo indiferentismul e păcat de moarte.

Noi Români avem ocașuni prea multe, ca să vedem că am ajuns demult la certe fines, și n'ar trebui să scăpăm din vedere, că iregularitățile de proveniență șovinitică din regatul unguresc, câte s'au desfășurat și se desfășură înaintea ochilor nostri, merg și în contul moral al indiferentismului nostru.

Vreau Români să scape de întreaga răspundere morală față cu șovinismul maghiar? Să-i iee de model pe antecesorii dintre anii 1860—1865. Atunci suntem convinși, că fie lășitatea guvernului unguresc, fie altceva ce îl reține de a pași față cu cultul kossuth-ian, va trebui să dispară, și afacerile patriei vor lua o față mai echilibrată și mai salutară în toate direcțiunile.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 27 Iulie st. v.

La războiul vamal cu România.

„Pol. Korr.“ signalizează un articol apărut în „Constituționalul“, care din incidentul, că societatea de navigațiune pe Dunăre austriacă a trimis 14 șlepurii la Galați și Brăila, ca să

aducă cereale în Ungaria, dice că această încercare va isbuti poate să deschidă cerealelor românești drumul spre Ungaria. Cu toate acestea, încheierea unui tractat comercial nu se poate aștepta în curând, fiindcă guvernul austro-ungar persistă prelungea pretențiunile sale de mai înainte. România, fără a perde din vedere interesele țării, va arăta toată prevenirea, dacă imperiul vecin ar voi să reînceapă negocierile.

Încheierea sesiunii parlamentului italian.

În mod neașteptat a încheiat regele Umberto sesiunea parlamentului italian. Acest fapt a dat prilegiu la o mulțime de comentare, în fața cărora corespondentul din Roma al dăruului „Neue Freie Presse“ se rostesc precum urmează:

„Înfiricătorii de profesiune se încearcă a face capital din încheierea prefinșă neașteptată a sesiunii și cu fețe misterioase știu deja să povestească despre înarmări, dislocațiuni de trupe și note diplomatice, care nu miroasă a bine. Dar' toate șoptele și povestile aceste sunt deșerte și de nimic. Încheierea sesiunii a fost lucru hotărât de pe la mijlocul lui Iulie și ordinațiunea respectivă este semnată dela 21 Iulie. Ear' cum se poate aduce încheierea sesiunii în legătură cu cestiuni internaționale, scie Dumneșeu. Un muritor de rind ar fi de părere, că apropiindu-se pericolul de război, s'ar convoca, ear' nu s'ar închide parlamentul. Este neadeverat și aceea, că după încheiere, Crispi va lăsa să urmeze disolvarea...“

Quirinal și Vatican.

Unele foi din Veneția au adus scirea, că patriarhul Agostini n'ar fi făcut visita reginei Margherita pe timpul petrecerii ei în orașul lagunelor. Ear' aceasta din motivul, că ar fi primit ordin din Vatican să nu se prezenteze la regina, fiindcă Papa ar fi excomunicat dinastia Savoya după desvélirea statuei lui Giordano Bruno. Lui „Pester Lloyd“ i-se telegrafează acum din Roma, că scirea aceasta din cap până în sfârșit este neadeverată. De excomunicare nu e vorba, precum aproape de sine se înțelege, ear' patriarhul Agostini n'a ceretat pe regina ca de altedăți, fiindcă era bolnav în pat.

Alegerile consiliilor generale în Franția.

După terminarea balotagiilor de Duminică trecută, rezultatul total al alegerilor pentru consiliile generale din Franția este următorul: 946 republicani, 467 conservatori și 19 boulangiști. După-ce în locul celor aleși au ieșit 976 republicani și 453 conservativi, cei dintâi au pierdut 30 de mandate, ceea-ce în parte se explică și de acolo, că boulangiștii la alegerile premergătoare se numiau încă republicani.

Afacerea crețensă.

Tulburările din Creta, după scirile mai nou e se par că au un caracter mai serios decum se credea. Agenția „Havas“ aduce scirea, că guvernul grecesc ar fi adresat o notă puterilor, în care le cere intervențiunea la regularea cestiunii și la scutirea Crețensilor contra brutalității Mohamedanilor.

În notă se fie dîș, că Grecia se va vedea silită a lua măsuri, dacă Poarta s'ar dovedi incapabilă de a garanta siguranța vieții și averii creștinilor de pe insulă. Foile grecesci spun, că situațiunea în Creta a devenit mai serioasă. Guvernul grecesc a asignat 10.000 franci pentru ajutorarea refugiaților, care în mod provisor sunt internați prin edificiile școlare.

În legătură cu aceste înregistrăm, că „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ desminte scirea ivită nu demult, după care Germania ar avè intențiunea să ceară dela Turcia cedarea Cretei, pentru-ca împăratul Wilhelm să o poată da zestre surorii sale, logodită cu moștenitorul grecesc. Această scire o numesce oficiosul german poveste proastă și noi adaugem, că nici un politic serios nu va fi creșut în adevărul ei.

Cestiunea naționalității române și atitudinea Maghiarilor în dieta din 1861.

(Din „Memoriul“ unui Român.)

(Urmare și fine.)

Budapesta, 2 Iulie 1861.

Încep astăzi cu o digresiune, ca să ilustrez viața tinerimii române de aici. În universitatea pestană, de un timp încoace, mai toți Români și Sârbii rigorosă, ceea-ce e foarte bătător la ochi, că națiunile aceste, prelungea toate înlesnirile ce doară li-ar promise constituțiunea maghiară la câștigarea diregătorilor, ele își pregătesc așa sucreșcență, care nici îndărăt, nici în loc, ci numai înainte pri-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Cuvântare,

ținută la pgrastul iubitor al lui Simeon Bărnău, celebrat în Bocșa-română la 14 Iulie 1889, decătră Alimpii Barbuloviciu, vicar-for. gr.-cat. episcopesc al Sălvaniei.

„A cădut pe fața părintelui meu și plângând l-a sîrutat pe elev Facer. Cap L. v. 1.“

Mărită adunare!

Precum schintea electrică, lovind în aparatul telegrafic, pune în vibrare toate firele aceluia și prin aceasta în lucrare opiniunea publică a lumii în cutare direcțiune, pentru ajungerea unui scop prefapt, așa și schintea inimii, — născută în foculur inimii și pusă în lucrare prin sentimentele nobile, pentru-că numai iubirea, — acest mijloc de comunicațiune întru Dumneșeu și om, — poate crea, poate salva și regenera, precum indiviși și familii, așa neamuri și popoare, — lovind în aparatul ingeniului omenesc, ținut prin dreapta lui Dumneșeu, pune în lucrare rețeaua cugătării în lumea spirituală; această lucrare având sorgintele seu în suflet, care e schintea Dumneșeirii, nasce ideile cele mari, care schimbă fața lumii, produc fapte mărețe, înaintea cărora se pleacă și închină omenimea; pentru-că îi ușurează necazurile, îi îndulcesc viața, șterg lacrimile și alină suspinurile și continuăză operatul regenerării decătră salvatorul nostru Ius Christos, prin scirile, virtute, sacrificiu și laboare; pentru-că și ađi numai știința, virtutea, sacrificiile și laboare

produc în societatea omenescă rezultatele corăspundătoare cerințelor ei spirituale și materiale, apropie pe om de prototipul perfecțiunii, adică de Dumneșeu, și-l ridică la nivelul competent demnității sale.

Ideile cele înalte și mari, salvatoare de omenime și regeneratoare de societatea omenescă, prin religiune și știință se nasc în sufletele oamenilor mari, trimiși de providință spre executarea consiliilor eterne și înalte ale lui Dumneșeu față cu geniul omenesc; astfel de bărbați providențiali, precum ne arată istoria popoarelor și religiunilor, a ridicat Dumneșeu din când în când din fiecare neam, spre lăpărea sft. sale religiuni, a moralității și științei. Un atare bărbat a avut biserica și națiunea noastră română pe Simeon Bărnău, care cu ochii trupesci a văcut antea-oară lumina lumii necuvântătoare în această comună, în Bocșa-română, dar' care bărbat, prin știință, virtute, sacrificiu și laboare, la timpul seu s'a înălțat ca un lucea-făr strălucitor pe orisonul bisericii și națiunii române și prin puterea cuvântului seu, a scirierilor sale și exemplul vieții sale a revărsat lumină nu numai preste cea generațiune a națiunii române, care a fost fericită a gusta din gura lui ca dînt'un sorginte cristalin, — care murmură printre stânci și pisouri seculare și se îmbie călătorului ostenit, — și prin principiile sale, deșteptând neamul românesc din letargia seculară, a stîrnit în sufletul aceluia sentimentele și virtuțile demnității de om, de fiu al națiunii și cetățean al patriei; prin schintea iubirii, ieșită din sufletul seu înalt și profetic, a pus în lucrare inima și sufletul neamului românesc, a început prin ideile scrise pe drapelul seu renascerea neamu-

lui românească prin virtute, știință, sacrificiu și laboare!

Mare a fost iubirea lui Simeon Bărnău cătră națiunea, biserica și patria sa! Document necontestabil e împregiurarea, că simțind că i-se apropie oara despărțirii decătră lume, s'a grăbit a se reîntoarce în patria sa, la locul natal, ca să moară între aceia, pentru care a trăit!

Mărită adunare! Știu că pentru aceea am convenit astăzi în acest sfânt loc, ca, după-ce s'a împlinit un ciclu de 25 ani decănd doarme aici în al doilea leagăn al seu somnul cel lin al mormântului fratele nostru Simeon Bărnău, să-i prestăm memoriei lui și sufletului seu celui înalt, — care credem că cuprinde locul mării în regiunile ceresci, — tributul cultului de venerațiune și iubire! Ne-am coadunat mulți, pentru-că a fost mare bărbatul, a cărui memorie o sârbătorim; ne-am coadunat din toate părțile, pentru-că ideile lui salvatoare, inima lui iubitoare și sufletul lui cel luminat au îmbrățișat întreg neamul românesc!

Însă ce l-a făcut pe Simeon Bărnău mare și memoria lui nemuritoare? Sufletul lui cel mare prin urmare, în această sârbătoare dedicată memoriei lui, nu află adevăr mai potrivit spre a-l lua de tema meditațiunii noastre, decănt acel adevăr etern scris, în inima fiecărui om, despre care suspina străbunul nostru: „Non omnis moriar“, adică: că în credința noastră, că sufletul e nemuritor și că acela în diua cea mare a județului se va uni cu trupul și toți vom învia, spre a ne primi răplata sau pedeapsa faptelor noastre, ne întăresce împregiurarea probată prin paginile istoriei și prin experiența de toate dîile, că și

pe acest pământ, în această vale a lacrimilor, sînt nemuritoare faptele și memoria bărbaților mari.

Mărită adunare! Cu mult mai adînc e înrădăcinată în inima poporului român, al cărui seut singur religiunea a fost în decursul viscoalelor seculare și al cărui suflet și inimă singur credința strămoșească le-a oțelit, spre a pute brava furtunile trecutului, — acel adevăr, decănt să află necesar a demonstra în mod sistematic nemurirea sufletului dincolo de mormânt și învierea morților în diua cea mare a judecării, ci pe acel nefericit om, pe care despre acest adevăr nu-l poate convinge S. Scriptura, — această carte, pe care o numesce S. George: „Epistola atotputernicului Dumneșeu trimisă la creatura sa“, — în care dice Domnul: „Nu vă mirați de aceasta, că vine oara, când toți cei-ce sînt în morminte vor auzi glasul lui, Ioan 5. — și vor ieși cei-ce au făcut bine întru învierea vieții, ear' cei-ce au făcut rele întru învierea judecării“. Ear' în ep. I. Tesalon. IV., 17 dice: „După aceea noi cei vii, care vom fi rămași, împreună cu dîșii ne vom răpi în nori, întru întimpinarea Domnului în vîșdunch, și așa pururea cu Domnul vom fi“, — îl trimite să cetească acest adevăr necontestabil în cartea deschisă a naturii necuvântătoare, îl trimite la florile câmpului, ca să-i șoptească acele, că rădăcina acelor a durmit somnul mormântului preste iarnă, dar' încălțite de zefirul primăverii, au înviat, au înflorit și s'au înfrumusețat; îl trimite să învețe această credință dela țarinele cele frumoase, să-i spună lui spiul grăului celui curat, că în toamna trecută a fost sîmănat în pământ ca grăunte uscat, și deși odată a trecut prin putrediciune și prin gerul

iernii, totuși ađi e holdă undulantă, care învață pe cel necredincios a cunoaște puterea și mărirea lui Dumneșeu!

Învețe dela paserile cerului, care, spre a petrece asprimea iernii, emigrează în țeri străine, dar' primăvara er' se întore în patria lor.

Întrebe pe morbosul, care ani întregi scaldă așternutul seu cu lacrimile și sudorile stoarse prin dureri și suferințe, că de unde bea dînsul puterea cea eroică, spre a suporta chinul durerilor, dacă nu din sorgintele credinței în nemurirea sufletului și învierea viitoare.

Ce îl reține pe cerșitorul, — care schilav se tiră în pulberea pământului, și vădând că cei aveau și sănătoși, trecend prelungea dînsul, în loc să-i ștergă lacrimile stoarse prin soartea sa cea amară, cu o privire desprețuitoare încă îi potentează suferințele și-i pornese noue șiroaie de lacrimi; dîc, ce o reține pe această ființă nefericită dela refugiu desperatului, ca prin mîna-i pe care o are încă nemutilată să nu se sinucidă și să nu-i curme firul vieții celei ticăloase? Credința tare și viuă, că în trupul lui cel schilav locuesce un suflet tocmai așa de nemuritor ca și în al îngâmfatului nemilos și că la învierea cea deobște în locul corpului schilav va îmbrăca un corp luminat.

Sau din contră, ce îndreaptă mîna bogatului și a celui întrecut cu soartea sa, ca să-i pună streangul în grumaz și revolverul în tîmplele capului sau pumnul la inimă, de nu o inimă desperată și un suflet necredincios, pe care nu-l mîngăie și nu-l întăresce credința nemuririi sufletului și a învierii.

vesce. Semn că Românul nu e staționar sau retrograd, ci progresist.

În luna aceasta depunând patru Români unul după altul rigoroasele, adevărate Ardele: Tioeu, Corcheș și Petco, și un Ungurean, Ionescu, profesorul Wenczel, cu o ironie desprețuitoare făcând observarea unuia zicând: „Doară nu voiați a umple munții de doctori”. Nu, răspunse tinărul român, ci voim a arăta înveștărilor maghiari, și anume lui Fényes, că nu cunosc pe Români, când îi descriu în statisticile lor astfel: „Az oldok sem az országnak, sem a megyének, sem a földes urnak, hasznát nem hajlanak, mert lomha, tunya” — „s ostoba babonásnép”. Așa ne judecă Maghiarul după folosul său. Înaintea lui numai acela e patriot bun și numai acela e popor de viață, care îi aduce mai mult folos.

Să vedem acum ce mai fac părinții patriei! Reprezentanții români și astădată tot în interesul națiunii lucrează, numai mă tem că vor cânta și ei mănă pomăne: *Oleum et operam perdidit!*

De vre-o trei săptămâni ei lucră la un proiect de lege în privința naționalităților. Proiectul acesta e gata și subscris de Români cei adevărați, ba încă și de tinărul Manani din Timișoara. Numai protopopii cei vestiți din țeara lui Memmoruth nu aflară de demn a se iscali într'un astfel de document, prin care Români pretind a fi recunoscuți ca națiune egal îndreptățită. Că Murgu nu s'a subscris, nu e mirare, că nebunul tot nebulose va lucra, așa e și cu Jura; dar' de cei doi protopopi nu ne mirăm, atât ci ne doare, când vedem, că tocmai preoții, părinții sufletesci ai poporului român, care altădată mergeau înainte cu crucea în frunte, acum prostituează cauza cea mai sfântă a Românilor și compromite clerul bisericii române gr.-or., gusnișetorul și apărătorul naționalității române.

Papp János e fără obraz înaintea oamenilor, nu se prinde de omul acesta odată cu capul nimic ce e bun, ba își bate joc în public de Români, ceea-ce văd și cu ochii și auzul cu urechile mai de multe ori. Mai alaltăieri avu neobrânsăcia, ca să aducă „Gazeta” și „Foia” în sala dietei, și nu se sfilă a arăta mai multora dintre Maghiari critica cea aspră, dar' și dreaptă, asupra falsilor reprezentanți români. Din față vedeam, că el cerca să convingă pe Maghiari, că ce patriot mare e din sul, încât nu-și pasă, că conaționalii săi își bat joc de el în foile cele reacționare. Un om cu simț s'ar fi ascuns sub pământ, dacă l'ar fi arătat apriat la lume ca s'î tzi l, calomniator și trădător de națiune. Papp János se fâlesce încă cu de aceste, și unul ca acesta nu e numai protopop, ci și reprezentant în dietă.

Bica e chiar ceea-ce numele îl arată, numai cornele îi lipsesc. Apoi și unul ca acesta trăsece cu prescuri! Însă va căpeta domnia-lui lecțiuni cât mai curând în „Telegraful”, de nu va fi căpătat deja.

Ear' mă ocupai cu oamenii acestia, măcar că îmi propusesem a-î ignora, precum toți îi ignorează în Pesta; dar' nu-î pot lăsa neatinși, că pe astfel de oameni, fără sfielă, datori sîntem a-î descrie înaintea lumii, ca să se ferească tot Românul de ei ca de ciumă. Ei, preoți cu brâne roșii, protopopi preste mii de suflete, trăsece curat de pe spatele Românilor, oameni independenți, acum când Români din toate părțile strigă: „Să ne consolidăm, că numai consolidarea ne poate mântui”, ei, dio, fac desbinarea cea mai urită și scandă-

pe șterge lacrimile ortanului cele ferbinți, pe care le varsă, când vede cum își pleacă cine are tată și mamă capul sau cel necăjit pe brațele părinților și prin o sărutare părintească se depărtează norii întristării de pe fruntea pruncului fericit, — dacă nu credința tare în nemurirea sufletului și în înviere, că sinul, care l'a născut pe el, nu va rămâne în putrefacțiune totdeauna, ci va învia în mod clarificat, și inima, care l'a iubit, earăși îl va îmbrățișa, însă nu în această vale a lacrimilor, ci în locul strălucirii eterne, unde nu vor mai intra nici durere, nici lacrimi, nici suspinare, nici moarte.

Dreptatea lui Damneșu pretinde nemurirea sufletului și învierea morților, pentru-că, durere, sîntem siliți a mărturisii, pentru-că e martor ocular, contemporan; experiența de toate zilele, că în lumea aceasta adese se întâmplă în toate treptele societății omenești, că, după judecata ce o fac oamenii, virtutea se pedepsește și păcatul se răsplătește, și tronul adevărului și al dreptății îl cuprind nedreptatea și fătarnicia, pentru-că de multe ori strigă lumea virtuții: răstignește-o, răstignește-o, ear' păcatului: Osana!

Dreptatea lui Dumneșu pretinde, ca să vină împărăția ei, însă în lumea aceasta nu se află, deci trebuie să vină împărăția nemuririi, unde virtutea, — care a purtat cununa de spini pe acest pământ, se primească din mâna lui Christos, a dreptului judecător, răsplata, adică cununa mării ceresii, ear' păcatul se-î iee pedepsa meritată.

(Va urma.)

loasă între reprezentanții români. Gândind la purtarea acestor protopopi, ne vine în minte restaurarea autonomiei bisericii noastre. Că de am avé-o aceasta, steaua lor demult ar fi căzut ori ar fi păstori adevărați ai turmei românești, și nu lupi din Bakony*).

Să vedem mai departe, ce fac Români cei adevărați. Ei ostense și muncesc mai mult decât toți.

Proiectul de lege, despre care amintii, e gata și subscris, numai în discuțiune de ar fi pus, ceea-ce nu sper, ci va rămâne pe masa biroului neabăgat în seamă.

Cuprinsul proiectului pe scurt e următorul:

El e împărțit în trei articole. Cel dintâiu articlu tractează despre naționalitate și usul limbii, adică: recunoșterea tuturor naționalităților ca egal îndreptățite, și aceste naționalități împreună formează națiunea Ungariei, ear' nu a Maghiarilor în sensul lor. Din principiul acesta procedând, limba fiecărei națiuni are să fie aplicată în localitățile sale ca limbă oficială până la locurile cele mai înalte. Articul al doilea tractează curat interesele bisericii orientale române, adică să enunțe respicat, că Români sunt despărțiți după lege decătră Sârbii, și spre executarea acestei legi, Români gr.-or. să fie convocati într'un congres bisericesc în sensul legilor din 48. Al treilea articlu tractează despre organizarea școalelor naționale și cultivarea limbii și literaturii naționale, spre scopul acesta să se convoace un congres *ad hoc*, care să se ocupe de organizarea școalelor și de alte așezăminte de cultură națională.

În sensul acesta e lucrat tot proiectul, și ar fi un mare câștig pentru Români, dacă li-s'ar garanta prin lege dezvoltarea liberă pe terenul cultural-național. Eu însă nu am nici o speranță de reușită, că de ar și primi dieta proiectul acesta deocamdată, ba de l'ar și sancționa Regele Ungariei, cine îmi va garanta, că o altă dietă nu-l va răsturna cu totul? În frățietatea Maghiarilor nu putem fi siguri.

O naționalitate fără teren determinat sau marcat e tocmai ca și sufletul fără de trup, sau din contră: ca trupul fără de suflet. O națiune nu poate exista, dacă nu-și are sfera lucrării și dezvoltării sale, un teritoriu anumit, unde ca individualitate colectivă să-și urmărească scopul său. Că înzadar îmi va spune ori-și-cine, că Ungaria întreagă ar fi pământul națiunii române, și precum dominează națiunea maghiară în Borsod, Caras, Szabolcs și Arad, tocmai așa va stăpâni și Românul în Caras, Arad, Borsod și în Szabolcs. Nu are argumentarea aceasta nici un temei, căci o națiune tocmai prin aceea se deosebește de altă națiune, că își are terenul său propriu, în care ea e stăpână, adică e și corp și suflet.

Nu e trebuință să ne despărțim noi cu totul de Maghiari ori de celelalte naționalități. Putem fi împreună într-o țeară, că și într-o casă locuiesc mai multe persoane, fără-ca cineva să nege individualitatea uneia ori alteia. Aci fiecare persoană e de sine stătătoare, lucrează cu trupul și cu mintea sa, numai legătura familială există între ei și locuiesc sub un acoperământ.

Slovacii cam așa au înțeles naționalitatea lor în congresul din Szt.-Márton. Ei spun apriat Maghiarilor, că partea Ungariei, unde locuiesc Slovaci, pe care și natura o arată că e pământ slovacesc, dieta maghiară trebuie să o recunoască ca district slovacesc, și limba maghiară acolo să se înceapă, unde se va sfârși a lor, căci altcum ei nu pot fi considerați ca națiune.

În privința aceasta frații slovaci au toată dreptatea, numai de n'ar fi așa ticălos poporul, că acum protestează pe perire în contra hotărârii congresului din St.-Márton. Altcum fiecare lucră așa, după-cum cugetă că e mai bine.

Destul, că dintre toți reprezentanții, Români sunt cei mai bravi și mai credincioși către alegătorii lor. Ba și celelalte naționalități au mai multă încredere în Români decât în aleșii lor.

Rutenii din Maramureș nu demult trimiseră veteranului și bravului nobil român Mihaly o adresă, prin care îl roagă, ca cu ceilalți Români împreună să apere și spriginească și naționalitatea lor, învoindu-se *ab invisis* în toate ce vor pretinde Români pentru naționalitatea română. Trimiseră mai departe instrucțiuni prin consistorul lor la unii dintre reprezentanții ruteni, ca negreșit să se alăture la Români și cu ei împreună să lucreze în trebile naționale.

Mihaly a și încercat a consolida reprezentanții naționalităților într'un club sau partid național, dar' cu Slovaci nu poți să te înfrățesci, că nu este în ei, exceptând pe doi-trei, nici o picătură de simț național.

Bihoreni încep a se mișca, semn bun! Dar' mi-se pare, tot dinșii rămân mai pe urmă. Alegătorii lui Vertán din Ceica trimiseră un protest în contra lui, în care îl fac pe

*) Amară decepțiune! Papp János alias Füstös are ucenici, și încă prea mulți, chiar în clerul bisericii autonome! Red.

bietul Armean mincinos cum se cade, ear' pe Români îi laudă. Vom vedea oare creatura lui Papp János va mai avé curagiu, ca să vorbească în numele alegătorilor săi. Eu cred că va avé, căci Armeanul pentru bani și onoruri toate le face. Mă mir că nu trimit și Beusenii protest în contra lui Papp János, că dînsul e căpitanul antiromânilor.

Români și jurnalele lor încep a fi earăși prețuite înaintea Maghiarilor. De un timp încoace mai în fiecare număr din jurnalele lor reproduc câte un articol sau din „Gazeta” sau din „Telegraful”. „Sürgöny” de ađi reproduce un articol din luna lui Maiu, în care Baritiu susține, că Româniilor le e tot una: sau Viena sau Pesta.

„Öst. Deutsche Post” de astăzi numește pe Deák: Bach-ul ungureș, că el tocmai aceea voese a face cu naționalitățile nemaghiare în Ungaria, ce voi a face Bach cu cele din Austria, și arată lui Deák, că nu are nici o politică și nu e conducător bun, că altcum țeara n'ar fi sfâșiată în atâtea partide. Ca dovadă aduce hotărîrea Croaților și protestele Românilor dela Deva în contra uniunii. Mai ăce încă, că să nu cugete Maghiarii, că pentru placul lor împărțatul va supune la picioarele lor pe celelalte naționalități. Ei bine, Neamțule, numai nu ne pune nici tu!

Rescriptul n'a sosit încă, dar' nici nu-l prea doresc, căci cam știu ce va fi; bine nici-decât pentru ei.

Nu avură pentru-ce să modifice adresa, acum barem perdură și pe Vay și căpătără pe Forgach. Nu știu cum va lua frânele în mână cancelarul cest nou, 'mi-se pare că cam aspru, căci sigur nu va fi uitat rușinea ce puseră în fratele său în casa magușilor, scotându-l afară ca pe un *hazadruló* (trădător), care a condus pe Ruși în țeară în anul 1848.

Mai plouați cum sînt Maghiarii acum, nu cred că a mai fost popor în lume. Dacă cetesci jurnalele lor, îți vine să riți, cum se viațetă, ca pruncii cei mici, pe care îi bat cei mai tari, și nu știu alta să ăică, decât: așteaptă numai, așteaptă, vei căpeta și tu bătaie, de nu dela mine, dar' dela altul sigur!

Încă odată fondurile grănițeresci năsăudene.

Dintre ținuturile militarizate în suta trecută este și ținutul Năsăudului cu valea Borgoului și a Monorului.

Din timpurile cele mai vechi, pe care le cunoașce până acum istoria acestui ținut, locuitorii lui au fost oameni liberi. Se asigură libertatea lor începând dela diploma lui Matia până la diploma de militarizare a fericitei Împărătese Maria Teresia, prin care acești locuitori liberi s'au constituit în al II-lea regiment românesc de graniță, în exercitarea și neconturbarea în libertate a drepturilor și prerogativele ce erau împreunate de aceea atât din punct de vedere al dreptului public, cât și mai virtos al celui privat.

E necesară această schițare istorică în liniamentele sale generale, ca să se poată mai ușor vedea fazele dezvoltării culturale și materiale basate pe drept și lege, cât și mai virtos, ca în această oglindă slăbuță să se reflecteze prezentul, care stă în contradicție mare cu dreptul istoric și justește pretensiuni ale acestui ținut.

Ca oameni liberi, Români margineni au avut drepturi regale, dintre care cel mai de căpetenie a fost al cărmăritului. Pe acesta l'au exercitat locuitorii liberi ai acestui ținut înainte de militarizare, ear' cu ocaziunea militarizării, venitele acestui drept au încurs în înființatul fond de provenie, menit a acoperi lipsele administrării interne din ținutul regimentului, căci erarul nici spre acele scopuri nu a contribuit cu nimic.

În anul 1841 a înființat poporațiunea grănițerească din al II-lea reg. din propriile sale mijloace așa numitul fond de montur, fără-ca fondul țerii ori fiscal militar să fi contribuit cu ceva și la acesta.

După desfacerea graniței prin diploma din 27 August 1861, se recunoaște fondul de provenie ca proprietatea grănițerilor.

Cu ocaziunea desființării graniței însă proprietarii grănițeri ai fondului de montur au decretat, ca acela să nu se împărțesească, ci să formeze un fond pentru ajutorarea copiilor la școale, pe această cale, din aceasta se derivă fondul de stipendii, la care au dreptul exclusiv grănițerii și legitimiilor lor urmași.

În 1861 și 1862 au decretat grănițerii, ca trei din patru părți din venitele fondului de provenie să se destineze și folosească curat numai spre scopuri școlare, ear' spre acel scop, în 1865 la 18 August, au și compus liletele fundamentale în acest înțeles, câștigând la 23 Martie 1871 înalta aprobare a Maiestății Sale tot sub acele condiții.

Nu mai începe nici o îndoeală, că aceste două fonduri, formate și crescute din venitele fostilor înainte de militarizare oameni

liberi, care au avut regalile lor, și care venite în decursul sustării regimentului pe nedreptul s'au folosit și pentru acoperirea lipselor de administrare ale regimentului. Mai târziu însă aceste venite în întregul lor, prin voința și dispozițiunea fondatorilor legali proprietari și mai în urmă prin înalte Autografe împărătesci, s'au recunoscut, întărit și sancționat „de fonduri grănițeresci, ca proprietate exclusivă a grănițerilor din al II-lea reg. de graniță și a urmașilor lor legali.

Statutele compuse de reprezentanții legali ai proprietarilor fondurilor și asternute spre aprobare, au fost respinse în 1881 și 1886 prin ministrul de culte și instrucțiune publică, deși acele au fost alcătuite pe baza literelor fundamentale în conglăsură cu pretenșiunile fondului și după cererile împiegurărilor și legalilor proprietari.

În 1885, Maiestatea Sa, la dorința ministrului, a denumit pe comitele substituit al comitatului Bistrița-Năsăud, br. Desideriu Bánffy, de comisar reg. spre regularea afacerilor pendente de fondurile grănițeresci. Din acest timp se începe perioada suferințelor, șicanărilor, persecuțiilor, învinuirilor și a nelegalităților comise prin acest organ instituit sub mantaua de regulare.

Fiecare act al acestui organ este îndreptat contra grănițerilor spre ruina și nimicirea fondurilor.

Prin ordinațiune șterge arbitrar și opresce, ca în lucrurile oficiale ale fondurilor să mai obvină numirea de „grănițeri”.

Deneagă autoritatea legală a comitetului. Pe unii membri ai comisiei administrative îi destitue și îi suplinește *ad arbitrium* cu alte persoane accesibile și oare-cum dispuse intențiilor sale.

O volnicie urmează pe alta, având fiecare menirea, de a zdrobi și nimici ceea ce dreptul a recunoscut, ce Maiestatea Sa Preagrăfios prin patentele, rescriptele și autografele Preșinlate a întărit, aprobat și sancționat. Ca să destrăbăleze, să desbina și să intimideze pe grănițeri, ajutoarele, remunerațiunile și multe cheltuieli legale, aprobate deja dela 1862—1885 prin ministrul de culte, le dificultează și le aruncă în sarcina membrilor din deosebitele perioade ale comitetului. N'a recunoscut prin această procedură deoparte legalitatea comitetului, ear' de altă parte o ignorat și nimicit ceea-ce regimul timp de 23 ani a aprobat și recunoscut.

Pe aceste sume dificultate și aruncate în sarcina membrilor le improcesuează în decursul anului acestuia pe cale judecătorească prin fiscalul comitatens și prin ordin direct la cassă, — contra usului, dreptului și regulamentului, — plătesce pentru purtarea acestor procese o anticipațiune de 200 fl. v. a.

Procesul pus în curgere la tribunalul reg. din Bistrița pentru o arădă restantă la înaltul erar a fondului, în sumă de 14.608 fl. prin ordin comisarial îl sistează, ear' plenipotența dată de fondul proprietar apărătorului său, avocatului Garvii Manu, o revocă, și despre pașii săi incunoscinițează în un târziu comisiunea administrativă cu adausul, că a făcut aceasta din simplul motiv, că plenipotența n'a fost vidimată prin comisar; — deși acest proces s'a început la 1881, precând nu avea ordine de comisar, în comitat nu era comite și fondurile steteau sub dispozițiunile lit. fund. precum și ale statutului înaintat de mult la înaltul minister spre aprobare.

Preotului romano-catolic din Rodna-vechie demandă a i-se plăti salariu din fondul grănițeresc. Ear' când se face opunere, dă ordin direct la perceptorat sub amenințare de tragere în cercetare și suspendare din oficiu, și pe această cale solvesce salariul sus amintitului preot.

Lucruri ne mai auđite aceste. Organul, pe care îl încredințează Maiestatea Sa cu puterea de comisar, ca să reguleze și apere interesele fondurilor, face abuzuri ce pun în uimire și pe cei mai nepăsători oameni.

Aceste neregularități le inscensează și execută comisarul, ca pe baza lor să deschidă calea de sdruincinare a fondurilor grănițeresci prin monstrul pregătit de dînsul, ear' prin ministrul de culte poreclitul și impusul „statut”.

Această batjocură alcătuită prin Bánffy, ear' prin ministrul ungureș aprobată, e o crimă, e un atentat, pe care legea îl pedepsește, ear' moralul îl condamnă, deoarece sdrosce încrederea în supuși față cu statul și strică buna înțelegere între fiii grănițerilor.

Prin acest statut comisarul Bánffy pironesce grănițerismul, averile și instituțiunile lor; ear' pigmeii grănițeri în frunte cu Ioan Ciocan și cu stegarul, stilpul și apărătorul Publiu, pleacă capetele închinându-se și declarând, că rămân pe terenul statutului spre a lupta. Ridicol! Pentru cine? Pentru grănițeri!!

O născocire aceasta, deoarece statutul, pe care îl primesc dinșii, nu recunoaște grănițerii. Ci ei rămân pe teren, ca după-ce au vândut pe Christos, să-î mai împartă și cămășa.

Literele fundamentale, aprobate și sancționate de Maiestatea Sa, apriat dispun, că cine să administreze fondurile și averile grănițerilor; statutul, care are să se compună, va fi munca delegaților grănițerilor, a adevăraților proprietari ai fondurilor, și nu Bánffy sau fie chiar și Csáky Albin.

Legea comunală, sub ale cărei dispozițiuni cade fondul ca persoană juridică, precum și legea de proprietate ăce apriat, că persoanele juridice singure prin reprezentanții săi își creează statute, pe baza cărora se-î administreze averea.

Cum vine comitele Bánffy și cu ministrul Csáky de impun fondurilor statut, când acele în 3 rînduri le-au înaintat statute spre aprobare? Cum vin dinșii să impună statute, când legea apriat nu le dă dreptul acesta?

Unde sînt abuzurile, neregularitățile, care le-au comis grănițerii în administrațiunea averilor dela 1862—1885 și care ar îndreptăți ministrul să impună statute?

Conced casul unui domn cu cele 7000 fl., despre care știe numai el ce s'au făcut, și nu vrea — sau nu poate să depună răfueală. Însă acesta nu poate fi motiv al impunerii statutului, căci el e o persoană, și nu ficție, sau întru adevăr persoană juridică recunoscută din partea grănițerilor. Ear' pentru fapta sa, numească-o lumea chiar crimă, nu e ministrul îndreptățirea, ca fondurilor grănițeresci să le impană statute; ci datorința, ca pe respectivul să-l tragă înaintea legii, pedepsindu-l.

Unde este legea, care dă drept guvernului, ministrului ori chiar comitetului Bánffy să transpună *ad libitum* averea adevăratului proprietar unui alt proprietar, fără-ca cel dintîiu să o concedă și să se învoească, ear' cel de al doilea să o voească ori să aibă dreptul a o pretinde.

Pe baza statutului nou impus de guvern și adus în viață prin Bánffy, prin grațioasa mijlocire a lui Ciocan și clică cealaltă, fondurile grănițeresci centrale școlare și de stipendii, precum și toate celelalte proprietăți mobile și imobile ale acestor fonduri trec în proprietatea comunelor politice, ear' ca proprietari a acelora devin locuitorii din cele 45 comune ce au aparținut fostului district al Năsăudului, fără deosebire de religie, națiune ori competență și fără să fi stat cu fondurile în ceva legătură de drept.

Mă mir, cum are cutezarea dl Publiu a informa lumea, și încă pe cale publică, că rămâne pe teren, sub dispozițiunile statutului impus, ca să apere pe grănițeri, când despre ei tace statutul?

Dl Ciocan declară, că o dispozițiune aprobată de Maiestatea Sa, — de unde și această scornitură, căci statutul are aprobarea contelui Csáky Albin, ministrul de culte, „nu poate decât să o primească”.

Statutul impus de guvern a ajuns în Năsăud la finea lui Ianuarie a. c., acesta s'a ținut secret și nu s'a împărțit nici grănițerilor, ale căror drepturi le nimicesce, nici comunelor politice, care prin dînsul câștigă pe nedrept și fără să fi pretins vre-odată aceste averi.

Se poate că această procedură a fost rezultatul conferențelor dela anul 1887, despre care amintesc un Aristide în „Tribuna” și care au putut avé rezultatul, ca lucrul să rămână necunoscut atât grănițerilor, cât și comunelor politice.

Protojuii cercuali din cele 4 cercuri administrative ale comitatului, la ordinul comisarului, cu câte 4—5 zile înainte incunoscinițau comunitățile politice, ca pe cutare și cutare și să fie comitetul comunal în cancelaria comunală, având a alege un membru, care să reprezente comuna politică în comitetul fondurilor; în multe comune însă s'au servitșit alegerile fără a fi incunoscinițate.

Multe alegeri servitșite, sînt nelegiuiri comise prin aceste organe administrative. Așa protjodele cercului Năsăud a insistat prelungă reprezentanța din comuna Telciu, ca să aleagă numai pe o lună ca membru în comitetul fondurilor pe dl Ciocan. Nu cred că ar avé cutezarea unul din acești doi domni, atât alegătorul, cât și alesul, să-î deneghe adevărul celor afirmate aci. Sînt acum cinci luni trecute fără-ca dl Ciocan să-î fi depus mandatul.

Judele procesual din cercul Beșineului, mergend la alegeri prin ținutul Monorului, a interdiș reprezentanțelor comunale de a alege ca membri pe preoți, afirmând că preoții, conform dispozițiunilor noului statut, nu pot fi membri ai noului comitet.

Dl președinte al comisiei, Ioan Ciocan, a invitat prin învitor pe membrul ales în comuna Nepos, pe dl Dr. Ciuta, ca să participe la ședințele comitetului, fără-ca despre actul alegerii să-î fi incunoscinițat oficios și să-î fi împărțit decretul de denumire.

Pentru-ce și această fărâdelege?! Referitor la ședința primirii statutului, ținută la 6 Aprilie a. c., îmi permit observarea și declararea:

Publiu, în raportul său publicat în „Tribuna”, despre această ședință dă, ca după-aceia a vorbit avocatul Lica și a predat protestul lui și al cons. spre luare și accladare la protocol, se scoală Dr. A. P. Alexi și primește toate cele cuprinse în acel protest, cu deosebire, că el și cu cei de un principiu cu el nu pot părăsi terenul, ci rămân ca să lupte mai departe. Protestul său încă s'a susceput și accladat la protocol. Așa raportează în „Tribuna” dl. Publiu!

Pentru-ace, dle. Publiu, atâtă cutezare riscată? Declar, că acele aserțiuni sunt lipsite de adevăr și că ori cele duse, scrise și publicate referitor la acest obiect de Publiu sunt lări-fari, ori că protocolul ședinței dela 6 Aprilie 1889 e un act fals; deoarece la acest protocol nu obvine susceput protestul nici verbal și nici scris al domnului Dr. A. P. Alexi?

Pe baza statutului, comisiunea a avut să elaboreze regulamente speciale de administrare și manipulare, ear' până la aprobarea acelor erau îndreptățiți a funcționa funcționarii vechi.

Dl. președinte Ioan Ciocan, fără să fi pertractat destinarea la locul său, adevă în ședința comisiei administrative, a scris concurs pentru ocuparea postului de prefect economic, de perceptor, secretar și controlor (vezi „Tribuna” Nrii 124—126.) La aceste escrise s'au înaintat concurse, dar' comisiunea în una din ședințele trecute a declarat, că până nu vor veni regulamentele înaintate, aprobate, nu poate alege, la ce comisariat a răspuns prin aceea, că pentru posturile scrise în concurs a denumit funcționari cu cassarea postului de controlor, însărcinând pe Ioan Ciocan cu executarea ordinului său. Care apoi a și denumit!!

Aceste sunt roadele slugăriei și ale desbinării decătră corpul grănițelor, o voi, stilpilor și apărătorilor!!

Acei oameni, care de aqi pe mâne mai stau la cărma acestor fonduri, pe cine reprezintă? Oare apără ei interesele grănițelor sau promovează cumva foloasele comunelor politice, în a căror proprietate au trecut aceste fonduri??

Nici una din aceste!!

Dl. Ioan Jarda, unul dintre matadorii și spriginitorii înflăcărați ai stării triste de astăzi, a declarat publice: „Pe noi ne-au trimis în comitet ca reprezentanți comunele politice. Ar fi acum o lașitate din parte-ne, dacă, conform alegerii, nu am lucra așa după-cum pretind interesele celor-ce ne-au trimis pe noi aci.”

Audiți, grănițeri! și vă cunoașteți oamenii, care lucrează contra intereselor noastre.

Principiul, pe care își bazează procedura acesti apărători, este interesul personal. Acest principiu stă în contradicție cu interesele de viață publice ce pretind jertfe, abnegare, desinteres și mai presus de toate o activitate conștientă într-o apărare și susținere grănițelor, nu ca un ce politic, ci ca comunione de interese materiale și culturale, câștigată prin jertfele enorme de sânge și avere-recunoscută și aprobată de Maiestatea Sa, susținută și apărută de lege, și care comunione a luat asupra sa nobila și măreața misiune, nu de a strica statului, ci pe acesta a-l ajuta întru împlinirea celei mai sfinte datorințe ce o are față cu supușii întru creșterea, luminarea și promovarea culturii, științei și a moralului în acest ținut, prin susținerea de școale și așezăminte de învățământ.

Prin această procedură necorectă și lipsită de tot tactul lucrează rău guvernul, că pune o poporațiune de 50 mii suflete la arbitriul unui comisar, fiind și acela în aceste cestiuni de viață foarte interesat.

Ear' pe aceia, care sunt născuți din sînul acestei poporațiuni, creșcuți în mijlocul ei și cu ale ei mijloace, acum în aceste momente critice, desfășcându-se de corpul ei și întrând în nisele relațiuni nouă, spriginite prin ei spre ruina grănițelor, îi va ajunge pedeapsa divină, bațjocura și desprețul oamenilor de bine.

Am dis aceste, — de astădată pe scurt, — ca să se vadă căista stare ce apasă pe nefericiții grănițeri, căci deoparte aci a fost usul ruginit, — ca ce se întâmplă pe la noi Năsăudeni nu e bine din punct de vedere al precauțiunii să ajungă în publicitate, ear' de altă parte să se vadă, că dl. Publiu a fost tras pe sfoară, ear' d-sa a voit să facă tot asemenea și cu marele public cetitor al acestui ținut diar național-românesc.

Un grănițer.

CRONICĂ.

Numiri. Francisc Masopust e numit temnicer suprem la închisoarea tribunalului din Bistrița. — Găspăr Bogdan, jurist absolvent, e numit practicant în drept fără diurnă la judecătoria cercuală din Seps-S. Georgiu.

Circulațiunea de bani la caselle postale. În luna Iulie a. c. în cele 9 cercuri postale din Ungaria au circulat la caselle de păstrare ale poștei: 379.822 fl. intrați și 263.074 fl. repușiți. La caselle de păstrare postale din cerclul postal al Sibiului au intrat 21.404 fl. și s'au replătit 14.097 fl.

Taxa de înscriere la universitatea din Budapesta, care până acum era de 2 fl. 10 cr., s'a ridicat acum la 5 fl. 10 cr. 3 fl. din taxă sunt destinați pentru bibliotecă universității. Din suma adunată din taxele tuturor universităților înscriși se va plăti lea directorului bibliotecii universității.

Răscumpărarea regaliilor. „Budap. Korr.” adă, că ministrul Wekerle a studiat până acum la vre-o mie de cereri pentru răscumpărarea regaliilor. De toate sunt preste 40.000 de cereri, dintre care unele arată cele mai ciudate relațiuni de proprietate. În Ardeal de deosebire sunt drepturi de regalii, care aparțin cumulativ la 10, 20, 50 și câte 100 de proprietari; ba sunt proprietari, care au numai câte 18 minute pe an dreptul de regalii. Dreptul regal pe 10 oare, pe 20 oare ori pe 2 zile e un cas des în Ardeal. Aceste detalii arată, că a fost timpul suprem să se aranjeze cumva regaliile.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Leopold Weisz în „Varga”; David Rosenberg în „Günzli”; Eduard Stern în „Oserney”.

Sămănăturile în comitatul Odorheului-sécuiesc au fost nimicite total prin furtuna dela 15 Iulie a. c. Douăzeci de comune au rămas sărace de tot. Paguba se urcă la o jumătate de milion fl. Vice comitele Török a cerut dela guvern sistarea execuțiunilor de dare în aceste comune, a cerut totodată dela guvern un ajutor de 20.000 fl. Reprezentanta comitatensă s'a adunat în 17 Iulie într'o ședință extraordinară, ca să iee hotărâri pentru ajutorarea acelor comune.

Maghiarii în Năsăud. Cetim în „Kolozsvár”: „Correspondentul nostru ne scrie, că puținii Maghiari din Năsăud s'au luptat mult în timpul din urmă pentru limba maghiară și pentru susținerea intrunirilor sociale. Casina maghiară, abia numai de 2 ani înființată, are o bibliotecă de circa 100 tomuri, ear' sala de cetire e bine cercetată. Nu demult o trupă teatrală, a lui Völgyei și Várady, dând reprezentații în Năsăud, Maghiarii au cercetat reprezentățiunile totdeauna în număr mare. Chiar și dintre Români au cercetat mulți reprezentațiunile maghiare.” — Adevă mulți? Funcționarii, cărora în lipsa de curaj li se pare că existența lor e înădă de fiecare pînten, ei au fost cei mulți. Numai e lucru trist, că în Năsăud fiecare om se cugetă a fi funcționar.

Călătoria Țarului. Din Petersburg se scrie cu privire la călătoria ce Țarul are să o facă în Germania, că dinsul va pleca de sigur pe mare, dela Peterhof până la Stettin ori Kiel, și de aici cu trenul la Berlin. Timpul cât va sta în capitala Germaniei nu se scie.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 7 August n. Maiestatea Sa Împăratul-Rege a sosit astăzi dimineața din Ischl și a primit raportul ministrului Kállay despre inspecțiunea sa din Bosnia.

Princesa Anastasia de Montenegro s'alogodit cu prințul George de Leuchtenberg.

Urmașul lui Philippovics se dă că va fi generalul de art. contele Grünne.

Metz, 7 August n. Consiliul comunal a votat pentru primirea împăratului Wilhem credit nelimitat.

Paris, 7 August n. Fostul oficer de stat major al lui Boulanger, căpitanul Bujuc, este arestat sub bănuială, că ar fi furat acte din ministerul de războiu și ar fi făcut Germaniei servicii de spion.

Cowes, 7 August n. Împăratul german și-a prolongit visita cu o zi și pleacă numai astăzi la Atena.

Scirea despre acțiunea diplomatică a Greciei în afacerea crețensă se confirmă. O telegramă a consulului grecesc anunță o ciocnire sângeroasă între Crețensi și Turci. Trupele turcesci stau în pasivitate.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Berlin, 8 August n. Evenimentele din Creta ocupă cu stăruință guvernul. S'au ivit semne de atitudine amenințătoare din partea Greciei față cu Turcia. Acțiunea grecească, oamenii competenți o consideră ca opera influenței franco-rusesci.

Paris, 8 August n. Arestarea căpitanului Bujuc s'a desmîșit. Dreapta are de gând să nu iee parte la consultările tribunalului de stat.

Cowes, 8 August n. Răspunzând la toastul ducelui de Cambridge, a dis împăratul Wilhelm, că va menține tradițiunea de bună tovărășie a celor două națiuni și speră, că această tovărășie va dura multă vreme. El a arătat cum în trecut cele două popoare s'au luptat lîngă-olaltă pe câmpul de războiu și a exprimat credința, că între soldații germani și cei englezi va dura mult frăția susținută mulți ani.

Bibliografie.

„Gazeta Săteanului”, revistă ilustrată, R. Sărat.

Sumarul Nr. 5 (125), anul VI, Iunie 1889.

Alegerea localului pentru clădirea gimnasiunului de R. Sărat: C. C. Dateulescu. — Cronică agricolă: D. — Măzăricea (Vicia); măzăricea obișnuită de primăvară; măzăricea păroasă de nășipuri: C. C. D. — Legea pentru fixarea venitelor și cheltuielilor statului pe exercițiul 1889—1890. — Flori seltărice din România (urmare); Ciumarea, Gura leului, Linarița sau inul seltărice: C. C. D. — Chevreul: C. — compozițiunea grăului: O agricultor. — O nouă circulară a ministerului în cestiunea formării tabelelor pentru vîndări de moșii ale statului. — Tabloul moșiilor statului din județul R. Sărat ce se vor vinde în loturi la săteni. — Un fenomen de refracțiune în timpul căldurilor mari; Miragiul: C. — Baile țerii noastre: Românul. — O poemă a M. S. reginei României, jucată la Paris: Reporter. — Sciri diferite agricole: C. — Din țeară: X. — Din localitate: X. — Buletin comercial. — Miscellanea: Un econom român.

Suplement: Bursucul sau un vînat pri-mejdios (urmare); N. A. Bogdan.

Gravuri colorate: Gura leului. — Gravuri colorate: Linarița sau inul seltărice. — Gravuri în o colorare: Măzăricea obișnuită. Măzăricea păroasă de nășip; Bele Arte; Pe Tamisa; Tabloul de E. Vail; Gravura de Baude; Un fenomen de refracțiune în deșert; Dracoenă indivisa. — Gravură neagră: Iarba ciuie.

Fotografie: Carmen Sylva (M. S. regina României Elisabeta).

O planșă mare în mai multe culori de încadrat: Marele învățat Chevreul.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiune.

— 2 Septembrie st. n. a. c. imobilele lui Lupu Gidăli, în comuna Alecuș, decătră ju decătoria cerc. din Aiud.

Edicte.

A se însinua pretenșiunile în 45 de zile: — la rămasul după Gavrilă Marta (din Semlac), la tribunalul reg. din Arad; — la rămasul după Stefan Takács (din Bichiș), la tribunalul reg. din Bichiș-Giula.

Concurs în provincie:

— Contra Nissia M. Kalef în Timișoara. Cnrs. ems. Antoniu Virter; massa crt. Dr. Stefan Heinrich. Term. de ins. 12 Septembrie; proc. de licid. 12 Octomvrie.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la tribunalul regesc din Ciuc-Seredă. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Mai multe posturi de practicanți de administrațiune publică cu diurnă în comitatul Bistrița-Năsăud. A se adresa până în 1 Septembrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de subjude la judecătoria cerc. din Panciova. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 7 August st. n.

Brünn: 55 18 36 26 85.

Călindarul zilei.

28 Iulie (9 Aug.)

Iulian: Prochor.
Gregorian: Roman.

Soarele: răsare 4.45, apune 7.24.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 8 August, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)	Diferența dintr-un an	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observat				
725.9	+1.0	+15.8	+31.2 +17.2	S

Din țeară, 6 August, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țîria
Budapesta	761	+19.6	N	1
Sărmăr	762	+18.7	NO	2
Cluj	764	+13.0	V	1
Orșova	763	+19.8	—	—
Timișoara	762	+22.6	NV	2
Arad	762	+19.6	V	2
Panciova	761	+23.6	O	1

Sosiți în Sibiu.

La 8 August n.

Hotel „Neurhrer”: Povolny, colonel din Cluj. Evers, învățător. Pekarek, Koperly, voiașeri. Dr. Dunker, din Berlin.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Coloman Würth, inginer de secțiune din Budapesta. Tellmann, fabricant din Brașov. Fischer, voiașeri. Piankowsky, proprietar din Alămor.

Hotel „Meltzer”: Fleischer, preot. Rottmayer, librar din Cluj. Petru Dragonescu, Stratulă și cu familia, din România.

Hotel „Habermann”: Ioachim Medreanu, notar din Carpa Zunia, oficer din Balomir. Valeriu Comșa, capelan din Copăcel.

Economic.

Pertractare cu oferte. Pentru darea în întreprindere a reparaturii podului Nr. 4 de pe drumul comitatens dntre Sebeșul-săsesc și Daia, pe distanța chilometrului 4, va avé loc la 12 August a. c., 9 oare a. m., o pertractare cu oferte în scris la viceșpanul comitatului Sibiu, în sala cea mică de ședințe. Doritorii de a lua în întreprindere acest lucru, sînt provocați a-și trimite ofertele lor în scris și închise, provăduțe cu vadiul de 5% computat după suma speselor preliminate de 537 fl. 22 cr., până în ziua amintită, 9 oare a. m., la viceșpanul comitatului. Oferte sosite mai tîrziu nu se vor lua în considerațiune. Operatul tehnic și condițiunile mai deaproape referitoare la acest lucru se pot vedé în localitățile de oficiu ale viceșpanului com. Sibiu, în oarele de oficiu.

—

Favorisări de tarif la transportul de pepeni. Se atrage atențiunea cercurilor comerciale competente asupra tarifului excepțional 8 (în legătura căilor ferate austro-ungare partea II, lib. de tarif 4), care conține modificări însemnate pentru transporturile de pepeni în comerțul cu Viena. După acesta, pentru transporturi de pepeni în ori-și-ce cantități de ex. dela Hatvan la Viena, în loc de 314.8 cr. se plătesce 167.0 cr.; dela Szabadka la Viena, în loc de 410.2 cr. se plătesce 218.9 cr. după 100 kilograme.

—

Industria mătasei în Grecia. Producțiunea gogoșilor de mătăsă proaspete, care în 1885 se urca la 1,200,000—1,400,000 chilogr., a scădut dela 1870 până la 1880 la 500,000 chilogr. maximum. Dela 1884, cifra aceasta a scădut jumătate, și producțiunea, care s'a concentrat în Sudul Peloponesului (Mesenia și Laconia), mai că nu trece preste 200,000 chilogr. de gogoși, adevă o producțiune de mătăsă de 18,000 chilogr., din care 10,000 chilogr. aproape sînt exportate. Se crede, că scăderea producțiunii a provenit din pricina scăderii prețului gogoșilor. Mai toate gogoșile și mătăsurile din Grecia sînt expedate la Marsilia, oraș de frunte în Franția-sudică, renumit prin fabricile sale de mătăsérie.

—

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: O. Mayer, comerciant de fer în Bucuresci; R. Georgescu și N. I. Popescu, firmă de mărfuri de manufactură în Bucuresci; G. Katz, comerciant neîmpotocolat în Kladno; Ludovic Hirt, comerciant în Nagy-Károly; B. Ernst, firmă comercială împotocolată în Viena; Carol Losert, comerciant în Jägerndorf; L. Gelber, comerciant în Cernăuți; D. Dragudinovici, comerciant împotocolat în Timișoara; Toma Waraczek, confecționar în Komotau; Rudolf Cermak, comerciant neîmpot. în Smichov; Ioan Schirmer, negustor de vestimenta în Arnau.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 24 Iulie 1889.

Evloghio lui Feitler, grău nou 3600 hect., 11.50 lei. Petcu lui Pauli, grău nou 3300 hect., 11.25 lei. Sassu lui Fischel, grău nou 2000 hect., 11.70 lei. Cațighera lui L. Dreyffus, porumb 6100 hect., 6.65 lei. Vamvuri lui Bellet, grău 2700 hect., 8.90 lei. Cațica lui I. Corbu, grău 1860 hect., 9.35 lei. Lombardo lui Zerman, grău nou 1000 hect., 12.25 lei. Lombardo lui Zerman, grău nou 2800 hect., 12.25 lei. Vasmagidi lui I. Dreyffus, grău nou 5500 hect., 8.50 lei. Blumen lui Zerman, porumb roșu 1650 hect., 7.50 lei. Sassu lui Frischman, grău 1150 hect., 11.70 lei. Vamvuri lui Manari, grău 1000 hect., 9.40 lei. Perlea lui Sgardelli, grău nou 700 hect., 10.75 lei. Perlea lui Peirano, porumb 1850 hect., 6.50 lei. Sassu lui Fischel, grău nou 3000 hect., 12.25 lei. Sassu lui Manari, grău nou 750 hect., 10.50 lei. Curvisiano lui M. Cohen, grău nou 2880 hect., 10.40 lei. Marghiloman lui G. Mendl, grău nou 7880 hect., 11.55 lei. Marghiloman lui G. Mendl, cinquant. 5100 hect., 7.25 lei. Emberico lui G. Mendl, grău nou 1200 hect., 11.35 lei. Papudoff lui Sgardelli, grău nou 2100 hect., 11.40 lei. Sassu lui Corbu, orz 900 hect., 6.20 lei. Sgardelli lui Corbu, orz 600 hect., 6.10 lei.

Prețul mărfurilor.

Țirgul de rimători în Steinbruch. În 6 August n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr. unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr. de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr. ușori 44.— cr. până 45.— cr. marfă țărănească, grea — cr. până — cr. de mijloc 44.— cr. până 54 1/2 cr. ușoră 42.— cr. până 45 1/2 cr. românești, de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr. transito, de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr. transito sêrbesci grei — cr. până — cr. transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr. transito ușori 46 cr. până 47 1/2 cr. îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenși dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestadelă 6 August 1889.

	Sămînțe	Calitatea	Prețul per		Calitatea	Prețul per	
		per Hect.	100 chilogr.	dela	pînă	per Hect.	100 chilogr.
	Grâu						
	Bănățenesc, nou	—	—	—	—	—	—
	Grâu dela Tisa	—	8.15	8.35	—	—	—
	Grâu de Pesta	—	8.10	8.20	—	—	—
	Grâu de Alba-regală	—	8.15	8.25	—	—	—
	Grâu de Bácska	—	6.90	7. —	—	—	—
	Unguresc de Nord	—	6.75	7. —	—	—	—
	Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.	dela	pînă
	Săcară		70—72	6.40	6.45		
	Orz	Nutreț	60—62	5.70	6.30		
	"	de vinars	62—64	6.30	7.10		
	"	de bere	64—66	7.35	8.50		
	Ovăș	—	39—41	5.25	5.70		
	Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.45	4.65		
	"	de alt soi	73	4.70	4.75		
	"	"	—	—	—		
	Hrîșcă	"	—	5.40	5.75		
Marfă pe termin.	Grâu	de primă.	8.27	8.21			
	"	de toam.	7.23	7.25			
	Cucuruz	Înl. Aug.	—	—			
	"	Maiu-Iun.	4.81	4.83			
	Ovăș	de toam.	—	—			
		de primă.	5.30	5.41			
	Produse diverse	Soiu			Curul	dela	pînă
Preț pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	52. —	56. —			
	"	franceză	—	—			
	"	italiană	—	—			
	"	roșie	52. —	56. —			
	Oleu de rap.	rafinat	36. —	38. —			
	Oleu de in						
	Uns. de pore	dela Pesta	64.50	65. —			
	"	dela țeară	53. —	54. —			
	Slănină	sventată	59 —	60.50			
	"	afumată	56. —	57. —			
	Său		33.50	34.50			
	Prune	din Bosnia, în buți	—	—			
	"	din Sèrbia, în saci	10.25	13.50			
	Lictar	slavon, nou	16.50	16.75			
	"	bănățenesc	16. —	16.25			
Nuci	din Ungaria	—	—				
Gogoși	unguresci	—	—				
"	sèrbesci	—	—				
Miere	brută	29.50	30. —				
"	galbină străcurată	33 —	34. —				
Ceară	de Rosenau	118. —	120. —				
Spirit	brut	14. —	15. —				
"	Drojdiițe de spirit	18. —	18. —				

Tabela zonelor pentru căile ferate din Transilvania și giur.

[756] 3—3 Oficiul comunal.

Cluj, 10/VIII. 1889.

Victor Russu,
profesor.

[757] 1--1

Cu toată stima

G. Ivascu,
comerciant în Abru d.

[755] 3—3

== În versuri. ==

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

[illegible]

Tariful de bagagiu pentru fiecare singuratic pachet inclusive taxa de manipulare:

		Zona I—III.	Zona IV—VI.	Zona VII—XIV
1—50	chilogr. se plătește	fl. —.25	fl. —.50	fl. 1.—
51—100	" " "	" —.50	" 1.—	" 2.—
101 și mai mult	" " "	" 1.—	" 2.—	" 4.—

Lădi mai mari pachetate negutătoresce nu se primesc spre transportare ca bagagiu.

Pretul unui exemplar **15 cr.** v. a.

Prelungă trimiterea înainte a prefului urmează expedarea francată.
Se expedează cu rambursă postală prin negustoria și librăria de cărți a lui
Polátsék din Timisoara. [739] 7-10

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30** cr. sau **60** bani.
 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 4. **Pipéruș Pétu.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
 9. **Fica a noué mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 13. **Blăstém de mamă.** Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
 14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60** cr. sau 1 leu **20** bani.
 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
 24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 29. **Sgârçitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 31. **Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 34. **Spice de aur.** Culese de dascăl Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
 45. **Roma învinșă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor. se dă rabatul cuvenit.